

grundlæggende spørgsmål, og det mener den amerikanske regering. Folkene omkring George W. Bush – Wolfowitz, Perle, Cheney, Rumsfeld – har den grundlæggende opfattelse, at krigen er svaret på terrorismen, og det er det dødsensfarlige ved den nye amerikanske verdensorden, at tærsklen for at indlede en krig er sænket ganske, ganske betragteligt.

Der er behov for et modsvar til den tænkning, og her mener vi, der er muligheder i Europa, fordi Europa har en helt anden tradition for respekt for FN og for international lov og ret end den, der findes i den amerikanske administration i øjeblikket. Vi er uenige med regeringen, som er villig til at sælge det europæiske samarbejde for at gøre sig gode venner med George W. Bush. Sådan er det jo, og det er også derfor, statsministeren har nogle problemer med argumenterne for Irakkrigen.

Der kører i øjeblikket en vældig diskussion i Storbritannien. Cook, Shaw og andre ledende folk i Labourpartiet er oprørte over, at der tilsyneladende er blevet manipuleret med de efterretningsoplysninger, der var grundlaget for krigen. De er oprørte over, at Wolfowitz siger, at det udelukkende var af bureaukratiske grunde, når man kunne blive enig om, at masseødelæggelsesvåben blev brugt som begrundelse. Det er ikke ligegyldigt, for hvis man læser det formelle grundlag for den danske beslutning om krigsdeltagelsen igennem og kigger beslutningsforslaget igennem, er argumenterne entydigt baseret på masseødelæggelsesvåben. De er entydigt baseret på FN's resolution, og FN's resolutioner nævner ikke de argumenter, som nu er blevet begrundelsen for statsministeren og for George W. Bush for denne krig.

Kl. 20.35

Der bliver sagt: Det gik jo godt; Saddam Hussein blev væltet, kan vi så ikke være ligeglade med, om man har overholdt reglerne? Det er dog en mærkelig retsopfattelse, at hvis det går godt, kan man godt bryde reglerne. Hvis en eller anden mand tager af kassen i sin virksomhed, investerer pengene i aktier, tjener penge på det og lægger pengene tilbage igen, er det gået godt. Men manden er da lige så meget bedrager af den grund. Det kan da aldrig nogen sinde være et argument for at overtræde gældende regler, at det faktisk gik godt.

I og med, at det var en beslutning om at gå i krig, er det altafgørende, at vi får klarhed over, om det skete på et forfalsket grundlag. Det er man optaget af i Storbritannien. Der har man en

presse, nogle politikere, der tager det her alvorligt. I USA, hvor der skal arrangeres høringer i senatet om det her spørgsmålet, er den amerikanske presse optaget af det. Jeg læste en artikel i New York Times her i forgårs, hvor en kendt økonom kører løs på det her og siger, at det er uacceptabelt, at man tilsyneladende er gået i krig på et forkert grundlag. Det er ikke ligegyldigt.

Til sidst om oppositionen: Statsministeren gjorde sig lystig over en opposition, som han sagde var meget splittet. Jeg ved det ikke, jeg synes jo trods alt, at vi er enige om én ting: at denne regering ikke er særlig god.

Jeg må så tilstå, at jeg ikke er et sekund i tvivl om, at efter at de forskellige partier i oppositionen hørte statsministerens tale – det være sig Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, det være sig Socialdemokratiet – står vi endnu mere samlet, for det var en tale, der var baseret på blokpolitik.

Det var en tale, hvor vi har en statsminister, der ensidigt baserer sit flertal på Dansk Folkeparti. Det har han ret til, sådan er sammensætningen af Folketinget, javist, javist. Men det må vi så også tage til efterretning, og det betyder i hvert fald, at der i oppositionen er en klar vilje til at være opposition, og det er ikke det dårligste lige netop nu.

Marianne Jelved (RV):

Det er ganske fornøjeligt. Statsministeren er jo rigtig i hopla. Det er dejligt for Danmark. Det kan vi sikkert leve højt på hele sommeren. Men det gode humør ændrer jo ikke så meget ved kendsgerningerne, altså de hårde kolde facts. Jeg er ked af det, men det, jeg siger nu, er bestemt ikke for at ødelægge statsministerens gode humør, for vi har det alle sammen bedre, når statsministeren er i godt humør.

Med det, jeg sagde om Irak og masseødelæggelsesvåben, var det ikke min mening at være særlig kritisk. Jeg udtrykte faktisk håb om, at man fandt masseødelæggelsesvåben. Jeg er overbevist om, at Saddam Hussein har haft de masseødelæggelsesvåben, og jeg er ikke tryk ved, at man ikke har fundet dem.

Det var faktisk min mening at sige, og det mener jeg dybt alvorligt, at uanset hvordan beslutningerne er truffet og metoden anvendt, håber jeg, at man finder masseødelæggelsesvåben, fordi det skaber en vis form for legitimitet af det, der er sket. Men statsministeren er sårbar, kan jeg forstå, og derfor holder jeg inde på det